

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 8 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Mirenii la conducerea bisericii ortodoxe.

Potrivit prevederilor Legii și Statutului pentru organizarea Bisericii ortodoxe române din anul 1925, elementului laic, în sânul bisericii noastre i s'a asigurat un rol important de conducere.

Pentru a dovedi această afirmațiune, voiu înșira corporațiile noastre bisericesti, în cari mirenii sunt reprezentați într'un număr foarte frumos, biserica noastră voind și prin aceasta să cointerezeze pe laici în opera ei de conducere, operă, care în cele din urmă este pusă și ea în slujba mântuirii sufletelor credincioșilor.

Astfel, mirenii reprezintă totalitatea membrilor în:

- 1) epitropia parohială (art. 55 din statut),
- 2) epitropia protopopească (art. 78 din statut),
- 3) Consiliul parohial (art. 44—46), și în
- 4) Adunarea parohială (art. 37). În aceste două corporații din urmă, preotul este președinte.

Două treimi din numărul total al membrilor îl reprezintă mirenii în:

- 1) Adunarea protopopească (art. 66).
- 2) Consiliul protopopesc (art. 74).
- 3) Adunarea eparhială (art. 129).
- 4) Consilul eparhial, secțiile: economică și culturală (art. 138).
- 5) Congresul național bisericesc al Mitropoliei Ardealului, cu orgănul său executiv (art. 38 din lege).
- 6) Eforia Bisericii (art. 22 din statut).
- 7) Consiliul Central bisericesc (art. 14 din statut) și în fine în
- 8) Congresul național bisericesc (art. 8 din statut).

Din simpla înșirare a celor de mai sus se vede clar, că elementului mirean, în sânul bisericii ortodoxe române i s'a acordat un rol important de conducere. Că acest lucru este în

favorul bisericii, nu-l contestă nimeni. Din contra. Trecutul nu prea îndepărtat ne-a arătat că, legăturii și colaborării desinteresate dintre cler și popor, avem să mulțumim unitatea de vederi în conducerea bisericii. Din această unitate de vederi și colaborare sinceră a încolțit și răsărit ideia că, Românii ortodoxi din Ardeal și Banat, pe lângă misiunea lor religioasă, au o misiune mai înaltă, într'o țară streină de idealurile și aspirațiile lor. Aceste sentimente au fost cultivate în corporațiile noastre bisericesti. Din colaborarea mirenilor și a clerului, — în baza statutului Șagunian — n'am avut numai foloase eclesiastice — ca să le numesc așa — ci, foloasele naționale de multe ori au întrecut pe cele bisericesti. Toate acestea se datoresc exclusiv înțelegerii, imparțialității, colaborării armonioase dintre cler și popor, colaborare din care biserica n'a avut decât să profite și în cadrul căreia nu s'a căutat nici când decât numai interesul suprem al bisericii. Aceasta a fost în trecutul nu prea îndepărtat.

Desigur, roadele bune date de prevederile statutului Șagunian, au determinat corpurile legiuitoare ale României întregite, ca la baza noiei legi și a statutului ce s'a votat în anul 1925, să stea tocmai acest statut organic. Și, noua lege, votată în 1925 se aplică în toată țara.

Dacă prevederile noiei legi, nu diferă în punctele esențiale de statutul organic, împrejurările între cari se aplică noua lege de organizare bisericască sunt altele. Pe vremea asuprirei maghiare, sub regimul statutului Șagunian, clerul și poporul, biserica conducătoare cu cea ascultătoare formau o unitate, o cetate de nepătruns pentru interesele personale. Spiritul de armonie, desinteresul, buna înțelegere, interesul general și suprem al bisericii și a națiunii era temelia de granit, care a stat la baza colaborării dintre cler și mirenii la conducerea bisericii. Aceasta a fost în trecut. Din punct de vedere

psihologic acest fenomen este explicabil. Doar oamenii în fața primejdiei se solidarizează mai tare ca atunci când se simt stăpâni pe situație.

Care-i situația azi? Care este contribuția mirenilor de azi în conducerea bisericii, în comparație cu cei de ieri?

Voiu încerca să lămuresc aceste întrebări, după modesta mea vedere, punând în comparație trecutul nu prea îndepărtat cu prezentul.

Azi, în țară liberă, unde singuri suntem stăpâni și nu robi, conducători, biserică dominantă, este natural ca și mentalitatea oamenilor să fie schimbată. Și într'adevăr, s'a schimbat mult fața vieții noastre cotidiene în comparație cu cea din trecut. De unde pe timpul asupririi străine, Românii din Ardeal și Banat formau din punct de vedere politic un singur partid, o unitate, cu scop pur idealist, azi se frământă și și irosesc energiile în zeci de partide, unii — foarte puțini — muncind, alții — cei mai mulți — făcând opoziție și căutând să împiedece munca celor dintâiu, fiindcă așa-i dictează interesele partidului. Criteriul de judecată al oamenilor de azi a început să fie politica. Și ce-i mai dureros, că această boală a început să fie introdusă în corporațiile noastre bisericești de unii mireni, cari nu-și dau seamă de rolul ce-l au în aceste corporații. Azi se fac alegeri de preoți la sate, pe bază de politică. Alegerile pentru adunările eparhiale au fost simțitor influențate de politicianism. Unele alegeri de protopopi s'au făcut cu presiuni politice. Aș putea să merg la infinit cu înșirarea de fapte concrete. Fenomenul este desigur cunoscut tuturor. Și un lucru cunoscut de toată lumea este că politica nu întotdeauna are cea mai fericită alegere. Când politica impune anumite persoane sau chiar puncte de vedere, acelea nu sunt și nu pot să fie în concordanță absolută cu interesele bisericii.

Iată deci, că spre deosebire de trecut, unii mireni au început să introducă în conducerea bisericii moravuri noi, streine de interesele bisericii. Că cei mai mulți sunt și azi pe linia de conduită a înaintașilor, este incontestabil, ceea ce le servește spre cinste. Dar tot atât de incontestabil și îngrijorător este fenomenul penetrării intereselor personale și politicianiste în biserică. Și faptul că aceștia din urmă încep să se înmulțească simțitor, m'a determinat să atac problema aceasta cu un ceas mai de vreme. Aceasta cu atât mai vârtos, că elementul laic în conducerea bisericii are un rol covârșitor. Și dacă azi situația este încă tolerabilă, poate mâine să devină dezastruoasă pentru biserică. Să ne gândim numai la un eventual regim „democratic“ ca să nu-i zic altfel. Sau un regim franc-

măson. Ce sprijin poate avea biserică dela aceia, cari au de scop dărâmarea bisericilor, distrugerea credinței și uciderea preoției? Poate tot atât de periculoși pentru biserică sunt și aceia, cari în corporațiile bisericești urmăresc scopuri personale, politice. Câți mireni nu avem, cari bat monedă politică din „apărarea“ anumitor chestiuni religioase, de pe urma cărora speră să secere voturi?

Iată că unii mireni din corporațiile noastre bisericești de toate gradele, au început să alunece pe o pantă greșită. Punând în comparație pe aceștia cu cei de sub regimul statutului Șagunian, vom constata că este o deosebire între ei.

Până a nu se generaliza plaga care a pus stăpânire pe unii, ar fi bine ca cei mulți, — cari au înaintea ochilor și azi numai interesul bisericii — să pună la zidul infamiei pe aceia, cari nu se știu desbrăca de haina egoismului și a intereselor mărunte. Nu vreau să fac nici un fel de propagandă în preajma nouilor alegeri eparhiale. Oricum însă, este bine să se știe, că aceia cari vin în corporațiile bisericești cu interese personale, cu revendicări politice, cu dor de răzbunare, cu dușmănie, n'au ce căuta în aceste corporații, căci le spurcă, profanează memoria înaintașilor și compromit pe cei de bună credință cu cari vreau sau ar trebui să colaboreze.

Azi mai mult ca oricând ne trebuie mireni, cari să colaboreze la conducerea bisericii în modul cel mai desinteresat. Și avem destui fii harnici de ai bisericii, cari să satisfacă această cerință. Mulți dintre ei se află deja la treabă. Alții așteaptă să fie primiți. Și pe unii și pe alții biserică îi primește cu toată dragostea în corporațiile ei „pentru pacea a toată lumea, și pentru bună starea sfințelor lui Dumnezeu biserici“.

Liviu Surlașiu

paroh ort. rom. Jebel.

Valoarea unei legi.

De: Pr. I. Gh. Mihaloviciu.

Într'unul din numerii precedenți ai „Foi Diecezane“, confratele Tr. Constantin din Vrani, în articolul: Pe marginea Deciziei Nr. 4781 a Ministerului Cultelor, apărută în „Monitorul Oficial“ Nr. 93 din Aprilie 1937, după ce face un judicios comentariu asupra conținutului acestei dispoziții, care reglementează funcționarea asociațiilor religioase din țară, trage unele concluzii asupra efectului ce l-ar putea produce

această recentă dispoziție dacă s'ar aplica în litera ei.

Trebuie să mărturisesc, că acest comentariu este sinteza unor dedesubturi constatate, foarte detestabile, în raport cu esența dispoziției, care timbrează — după studiul de fond al confratelui — un complex întreg de compromisuri pe cât de îmbietoare la suprafață, pe atât de înșelătoare în fond; controversale, vorbind în spiritul ansamblului deciziei după cuprins, se țin lanț, situând legiuitorul pe un plan de absolută imposibilitate puțină de a ne bucura de roadele ce le sconta a culege de pe urma punerii în aplicare a deciziei.

Căci după cum reiese din înșiruirea însăși a articolelor componente: unul dispune aplicarea unor anume mijloace de constrângere reclamând anume condițiuni pentru de pildă funcționarea unei comunități, iar altul — cu același fond — parafrază doar, spulberă până aproape la abrogare conținutul celui dintâiu.

Iată deci un criteriu defectuos de formulare a unei legi, care dela început te face să te îndoiești de valoarea efectului ce-l va produce odată aplicându-se. Unde mai pui că lipsindu-i și nuanța de autoritate, va aduce cu sine și ignorarea ei de autoritatea chemată s'o aplice; îmi permit să vă înfățișez un caz sporadic, dintre multe altele similare pe care am avut ocazia zilele acestea să-l studiez, în chiar pragul aplicării ocaziunii enunțate: În comuna montană Știnăpări s'a inaugurat o „capiște“ baptistă, în asistența a aproape 2000 indivizi, veniți depe întreg cuprinsul județului Caraș plus „ghiveciul nelipsit“, internațional dela București și comunele depe frontieră din Iugoslavia.

Știnăpăriiul deveni dintr'odată arena de manifestare a tot ceace poate cineva simți mai abject la adresa Bisericii naționale și a slujitorilor ei. Am informația pozitivă că de sub trepidațiile titlurilor și-a epitetelor de care ne-au învrednicit salahorii capitalismului internaționalei — Iudaicei din țară și aiurea, n'a scăpat nici cel mai umil preot sătesc.

Și când te gândești că pereții acesteia, se întemeiază pe fundamentul a 450.000 lei trimiși prin mandat secret de „Loja Masonică de rit oriental“ din Paris, cu pervertirea destinatarului, care în realitate este „Kahalul“ din România cu filialele camuflate sub diferite numiri, și când mai ști că acești argați de tot soiul paradează și într'o libertate mai mult decât deșantată: fără autorizație fără control fără supraveghere, poți să-ți dai cu socoteala la ascendentul pe care îl poate impune o dispozițiune de orice caracter ar fi ea, când este și la discreția unui primar dela

Știnăpări, el însuși baptist, ținut anume par'că să sfideze și lege și legiuitor!

Ar fi timpul să se știe odată, că și legilor trebuie să le suste un suport de demnitate și sinceritate, pentru valorificarea rosturilor pentru care au fost create și atingerea scopurilor pentru care au fost legiferate.

Unei legi nu-i sunt admise nici dedesubturile și nici circumstanțele, mai ales în speță, de salvagardare a unității spirituale a unui neam, pentru care defalcarea egalează cu moartea Lui.

Unei dispoziții nu-i sunt admise nici rachiune, pentru că rachiunile strecurate fie tendențios fie din imprudență — crează cea mai largă posibilitate de liberă și alegorică interpretare a însăși substanței ei, pervertindu-se realitatea, după cuprins, și profitându-se de la-cună după suprafață.

O dispoziție odată legiferată trebuie să aibă în vedere scopul, respective obiectul, care a determinat ridicarea ei la rang de valoare totalitar-statală, importanța faptului pentru care s'a făcut și nicidecum simandicoasele mutre cari s'ar congestiona atunci când ar fi aplicată în afar'a spiritului genevezo-blumist!

O dispoziție dată într'a soluționa o stare de importanța aceluia de față, care privește Biserica Neamului Românesc, Biserica în tinda căreia s'a plămădit forța genetică de rezistență a unui Neam, în cursul vieții lui întregi, împotriva tuturor nevoinicilor veacurilor pline de furtună, în vâltoarea cărora Biserica ortodoxă a fost singurul bastion de rasim, trebuie să privească cu curaj și demnitate în față realitatea și adevărul așa cum este și nu cum i-se sugerează din umbra hrubelor masonice.

Nu masoneria blumenbergilor și a petreștilor cumpărați cu argintul venal a lui Iuda au creat România Mare și nici fericirea României, nu jidanul Beck din Londra sau Rooschbrooke de aiurea o vor aduce, ci aceia cari au sângerat prin temnițele, Seghedinului, Vațului și Sopronului, îndemnând românimea la jertfă, o vor putea recolta chear de deasupra altarului de jertfă care sângerează încă!

Valoarea unei legi, ca să-și poate atinge coeficientul ei maxim, trebuie ea însăși să fie rezultanta spāsaniilor acelora pentru care s'a formulat.

O deciziune nu-și poate justifica nici măcar rațiunea de-a fi fost stipulată, când aplicarea ei se pune, d'acapo, în funcție de conjuctura internațională-politică.

Ce privește legiuirea românească că ateismul anticlerical francez sau spaniol nu vrea să vadă, fără ochelari, o dispoziție categorică, pri-

ritor la măcinarea sufletului nostru național ortodox?? Sau ce auguri de fericită redresare național unitară ne arată evenimentele, cari rulează de un an și mai bine, pe ecranul Spaniei Valenciene, distrugătoare de catedrale și gătuitoare de episcopi?

Da, ne arată avertismentul imprimat cu roșul sângelui, pe tabla indicatoare dela răsrucea drumului, că nu acolo e orbita în raza căreia se găsește tainitul leac al desevarșitei noastre mântuiri. Nu, leacul noi ni-l preparăm sau pentru însănătoșare deplină sau pentru moarte sigură!

Atenție la locurile în drept!

Geneza Arianismului

— Funcțe de sprijin pentru Arianism în teologia creștină anterioară —

De Preotul **Gh. Cotoșman**
profesor la Academia teologică

După moartea lui Achila, a fost ales Alexandru. În urma eșecului de a ajunge la scaunul episcopal, Arie căuta prilej să-și exprime nemulțumirea și să dea curs convingerilor sale rătăcite. Ocaziunea se ivește când episcopul Alexandru, la anul 318, adunând clerul spre a-l instrua a ținut o cuvântare despre unitatea sfintei Treimi, probabil în termeni prea exagerați, pretinzând fiecărui cleric asistent să-și formuleze doctrina despre Cuvântul.

Arie a văzut în cuvântarea lui Alexandru o reîntoarcere la sabelianism, și ca atare a început să combată afirmațiunile episcopului său. În acțiunea sa combatantă și temerară Arie fu secondat de 2 preoți și 7 diaconi. Unii istorici pretind că un mare număr de fecioare (70 sau 700) aruncate de Arie în cele mai degradante orgii, au parcurs Alexandria răspândind cu iuteală doctrina lui¹⁾.

Se mai relatează că părtașii lui mergeau în piețele publice și cu nerușinare întrebau femeile și copiii: „Avut-ai fiu mai înainte de a-l face? Precum tu n'ai avut așa și Dumnezeu n'a avut înainte de a-l naște“. Întrebau apoi: „Cel ce este, a făcut oare pe cel ce nu este, sau pe cel ce este? Făcutu-l-a ca pe unul ce era acum, sau ca pe unul ce nu era? Au unul este născut sau doi?²⁾“.

Incontestabil că pentru o femeie trebuia să pară lucru nebunesc a crede în un fiu vecinic

1) Th. Charpiot op. c. p. 20.

7) Atanas, or, I, c. Ar. c. 22 cf. Sf. At. trad. At. Mironescu ibidem.

al Tatălui, când i se zicea, să ia ca măsură chipul în care ea naște copii. De aici nu putea rezulta nici o cinstire a Mântuitorului, ci mai degrabă o înjosire a Lui⁸⁾.

După Sozomen, Arie din îndemnul său propriu s'a ridicat împotriva învățaturii bisericii, și el era „foarte apreciat de către Alexandru succesorul lui Achillas. Fiindcă el se aplica la arta de a raționa — continuă Sozomen — el începu să rostească discursuri foarte nerușinate și îndrăsni să predice în Biserică ceea ce nimeni niciodată nu spusese și anume, că Fiul lui Dumnezeu a fost făcut din ceea ce nu era nici decum mai înainte, că a fost un timp în carele el nu era, că fiind liber el era capabil de a se da la viciu sau la virtute, că era creat și făcut și mai multe alte lucruri, ce e obligat cineva să spună când voește să susțină niște asemenea teorii⁹⁾“.

Alexandru, care la început a luat o atitudine de expectativă, „porunci lui Arie să fie de aceeași credință; și fiindcă el nu primi, acesta-l isgoni din biserică, cu preoții și diaconii cari credeau că învățătura sa e ortodoxă.... Alexandru văzând că Arie e sprijinit de multe persoane însemnate prin elocința lor și prin renumele pietății lor și între alții și de către Eusebiu Episcopul Nicomidiei, bărbat învățat și foarte stimat la Curte, scrise Episcopilor ca să nu-i primească în comunicarea lor. Această scrisoare — scrie Sozomen — întărește foarte tare spiritele și înfierbântă și mai mult disputa¹⁰⁾“.

Condamnat de sinoadele din Alexandria dela 320 și 321, Arie fu nevoit să se exilize și să se retragă, mai întâiu în Palestina, apoi la Nicomedia la episcopul Eusebiu, vechiul său conșcolar. Sinodul I. ecumenic (325) îl condamnă din nou, iar împăratul Constantin l-a surghiunit în Iliric, poruncind ca scrierile sale să fie arse „ca să nu rămână nicio urmă din învățătura sa, sub pedeapsă de moarte contra acelora, cari în loc să ardă scrierile sale le va păstra¹¹⁾“.

8) Ibidem.

9) Sozomen, Ist. bis. cap. XV p. 27-28.

10) Idem, cap. XV p. 28-29.

11) Idem, cap. XXI p. 35.

au crezut că „acest fel de moarte a fost pedeapsa nelegiurii sale¹²⁾“.

Cea mai „celebră“ scriere a lui Arie este așa numita „Thalia“ (Taleia, banquet), compusă în Nicomedia între anii 321—325. „N'am citit — scrie Sozomen — această scriere, însă am auzit zicându-se, că stilul e un stil ordinar și fără șir, asemenea aceluia al odelor lui Sotade“. Ea era o amestecătură de proză și versuri și cântece populare, făcută pentru călători și meșteșugari, în care și strecură Arie erorile sale. Din ea s'au conservat numai câteva citate în operele sfântului Atanasie cel Mare. În schimb ni s'a păstrat în întregime două scrisori de-ale lui Arie: una adresată lui Eusebiu de Nicomedia, prin anul 321¹³⁾, și alta episcopului Alexandru al Alexandriei, puțin timp înainte de sinodul I. ecumenic¹⁴⁾. În fine Socrate și Sozomen reproduc confesiunea de credință a lui Arie adresată s. Contantin în 330 sau 331¹⁵⁾.

(Urmează)

Predica la Duminica legiuitorului.

Preotul Tursa Octavian

profesor — spiritualul Academiei Teologice.

În lege scris este; să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca însu-ți pe tine. (Ev. Luca cap. X. vers. 25).

Frați creștini!

Trăim în cel mai greu și mai încrâncenat veac, ce i-a fost dat omului să-l parcurgă.

Ne ducem existența în vremea cea mai necredincioasă, când se flutură fel de fel de doctrini ciudate, când se vântură fel de fel de loznici, pentruca omul să găsească în ele puterea cea mântuitoare — elanul sufletesc, după care așa de mult însetează. Creat de Dumnezeu — omul — a fost făcut să ducă o viață dincolo de mormânt, să creadă într'o viață veșnică — unde este adevăratul aleanul sufletesc. Și oricât va căuta omul puterea cea mântuitoare în doctrinele ce se răspândesc în lumea aceasta, nici când n'o va găsi, pentrucă toate doctrinele sunt vremelnice. Și atunci se pune întrebarea? Unde găsește omul, unde găsim noi toți adevărata poruncă mântuitoare, care să ne veșnicească? Dar iată că Sfânta Evanghelie de astăzi ne pune înaintea ochilor noștri, porunca cea de foc — cea mântuitoare, care ne duce la mântuire.

Dar să auzim glasul Sfintei Evanghelii de astăzi, pentruca să vedem care este această poruncă de foc și cum putem să ajungem la ea.

Iubiți Creștini!

În Sfânta Evanghelie de astăzi, cea a lui Luca de Dumnezeu grăitorul, se apropie de Mântuitorul Iisus Hristos un cunoscător a legii celei vechi cu gândul să-l ispitească. Și Îl întreabă: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc vieța de veci? Mântuitorul îi răspunde: Fă ceea ce este scris în lege; să iubești pe Dumnezeu din toată inima ta și pe aproapele tău ca însu-ți pe tine!

Oare se poate să nu iubești pe Dumnezeu cel ce a creat lumea aceasta, cel ce a creat tot ce există în natură dela firicelul de iarbă până la muntele cel mai falnic, cel ce te-a creat pe tine om și te-a așezat în mijlocul frumuseților naturii, ca tu s'o stăpânești?

Dacă trebuie să iubești pe tatăl tău și pe maica ta, fiindcă ei se jertfesc să-ți dea o existență în viață, cu cât mai mult trebuie să iubim pe Dumnezeu — Tatăl Nostru — al tuturor, care a sădit o scânteie divină în noi toți oamenii, care e sufletul nostru prin care ne-a dat duhul de viață?

Dumnezeu cere dela noi aceea dăruire voită a jertfei dragostei. El cere dela noi Să-l iubim din străfundul inimii noastre și nu cum Îl iubea cunoscătorul legii vechi din Evanghelie. Cunoscătorul legii celei vechi, Îl iubea pe Dumnezeu așa după cum cerea legea sa, adică să jertfească lui Dumnezeu animale. Dumnezeu nu cere dela noi ca Să-l iubim printr'un sacrificiu de animal, ci El cere dela noi Să-l iubim printr'un sacrificiu intern. Din inimă să țâșnească iubirea către Dumnezeu căci acolo este locuința Lui.

Iubiți Creștini!

Coborâți în sufletul vostru și întrebați-vă cu toți dacă iubim pe Dumnezeu? Iubim noi, iubiți voi pe Dumnezeu așa după cum o cere El; din toată inima, din tot sufletul vostru?

Oare e de ajuns dacă ai aprins în biserică la icoana sfântă, o lumânre și-ai făcut câteva cruci, ca să-ți închipui că prin aceasta iubești pe Dumnezeu, iar din inima ta țâșnește un râu de păcate? N'ai rămas tu numai cu iubirea pe vârful buzelor iar coborându-te în sufletul tău vezi că acolo nu-i iubire ci că cresc spini și ciulini? Podoaba inimii tale e iubirea pe care trebuie s'o dăruiești lui Dumnezeu.

Iubiți Creștini!

A doua mare poruncă din lege pe care Mântuitorul o mărturisește cunoscătorului legii celei vechi e să iubești pe aproapele tău ca însu-ți pe tine.

Aproape de 2000 de ani se vestește Evanghelia Mântuitorului nostru Iisus Hristos și totuși oamenii îșiucid semenii lor cu cel mai feroce sadism, și de cele mai multe ori simt mai multă milă atunci când pângăresc niște flori, decât când îșiucid pe aproapele.

Nu vrem să știm cine e aproapele nostru? Nu vrem să cuprindem ce va să însemne iubirea aproapelui?

Aproapele nostru? E cerșitorul care stând la colțul străzii cu oasele ieșite din piele, îți întinde o mână înfrigurată pentru ca să-i dai un galben, și tu în loc să-i dai acel galben îți bați joc de nenorocirea sa!

Aproapele vostru? E tăietorul de lemne ce cu tâmplele albe de vreme, colindă dela casă la casă pentruca să-și găsească un codru de pâne, și tu în loc să-i dai o mâncare omenească îi dai niște lături ca și animalelor!

Aproapele nostru? E salahorul după care curg sdrențele de împrumut și care după o muncă istovitoare a zilei, își doarme somnul de noapte pe un căpătâi de piatră!

12) Sozomen: Ist. bis. cap. XXIX, p. 80, — J. Tixeront, op. c. p. 184.

13) Epifaniu, Haer. LXIX, 6.

14) S. Atanasie, Ec synodis, 16, și Epifaniu, Haer. LXIX, 7, 8.

15) J. Tixeront, op. c. p. 185.

Aproapele tău? Ți-e și vecinul peste care căzând o pacoste sau o nenorocire și tu în loc să sari într'ajutor la a le sale rugăminți, ca să-i ușurezi povara nenorocirii, stai cu mâinile încrucișate, bucurându-te în inima ta de a lui nenorocire!

Uitați-vă la toți nenorociții, la toți desmoșteniții, la toți huliții pământului în care mizeria și-a înfipt adânc colții, și veți vedea pe aproapele vostru!

Priviți la toți flămânzii, la toți slăbănogii, la toți ologii, la orbii, la schiopii, la toți sluți din jurul vostru și veți vedea pe Iisus Hristos în carne și oase. Toți acești nenorociți sunt frații Lui și frații voștri.

Cel ce vrea să iubească pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos nu poate altfel decât să iubească aceste chipuri sluțite.

Cel ce simte ură față de un desmoștenit, acela simte în realitate ură față de Iisus Hristos.

Dar care este iubirea aproapelui!

Închipuiți-vă cu toții o noapte de iarnă. E ger cumplit. Un drumeț sdrențuit cu oasele pe jumătate înghețate se abate pe la casa ta, și cere găzduire. Tu l-ai primit în casa ta, și când l-ai văzut așa de sumar îmbrăcat, l-ai hrănit și la plecare l-ai rugat ca să mai dea pela tine.

Aceasta e iubirea aproapelui!

De câteori nu vi sa întâmplat vouă ca să vedeți un moșneag care inhămat la o roabă se opintea din greu ca să urce un suis. La un moment dat a căzut jos. Ți-e și-a fost milă de el, ai mers de l-ai ridicat și ai dus tu mai departe roaba.

Iată iubirea aproapelui!

Iubirea aproapelui e fapta samarineanului din Evanghelia de astăzi care a cules de pe drum pe omul căzut și rănit de tâlhari.

Iubiți Creștini!

Mântuitorul Iisus Hristos zice: Milă voesc și nu jertfă. Milă, ce cuvânt frumos, ce cuvânt duios. Când spui cuvântul milă parcă o lacrimă din ochi ți-a căzut pe gene.

Când ți e milă de cineva, tu par'că plângi necazul și amarul ce nu este al tău, ci plângi și săngerezi pentru necazul și amarul aproapelui tău.

Tu te bucuri de bucuria și fericirea ce n'a dat peste tine, ci te bucuri, de fericirea ce a dat peste aproapele tău.

Milă e atunci, când îmbraci pe cel gol, când dai de mâncare celui flămând, când dai apă de băut celui însetat, când ajutorezi pe femeea văduvă, când îngrijești de copiii orfani, când vizitezi pe cel bolnav. Și dacă tu primești pe un astfel de nenorocit în casa ta, tu de fapt primești pe Iisus Hristos.

Și dacă tu alungi dela casa ta pe un astfel de nenorocit, tu alungi de fapt dela casa ta pe Mântuitorul Iisus Hristos.

Iată ce cere Mântuitorul de la noi toți oamenii; milă.

Iubiți Creștini

Avem noi în noi milă față de aproapele nostru, față de aproapele vostru?

Arătăm noi milă în ceace săvârșim noi zilnic?

Rotiți-vă privirea și întrebați-vă cu toții câți dintre voi nu sunt ca preotul și levitul din Evanghelia de astăzi?

Câți dintre noi, cei cari ne numim creștini, când ieșim în duminici și sărbători dela biserică dăm un ban cerșetorului dela colțul străzii, numai și numai ca să fim văzuți de ochii mulțimii din jurul nostru?

Câți dintre noi nu facem opere generoase cu oamenii nevoiași, numai și numai ca pentru acest fapt, să vedem numele nostru publicat în cutare sau cutare cotidian (ziar)?

Putem noi spune c'am făcut aceasta din milă, din compătimire sinceră față de aproapele nostru?

Ce faceți voi față de atâta suferință ce o vedeți și o întâlniți în viața voastră zilnică? Privește, lângă grădina ta, și vei vedea că lângă ea se află o casă în care zace un om în suferință de un amar de vreme. Reculegete și vezi dacă n'ai trecut cumva nepăsător pe lângă aceea bojdeucă, în care știai că se găsește un om care se ofilește?

Ce faceți voi față de atâta vaet care geme în casele noastre de sănătate?

Intr'a-tai tu vreodată într'un spital ca să mângâi pe un frate de suferință? Nu cumva ai rămas surd la toate vaietele sale?

Câtă durere este în lumea aceasta și câtă răutate poartă oamenii față de semenii lor.

Iubiți Creștini!

Mântuitorul Iisus Hristos își îndreaptă astăzi cătră voi porunca de foc cea dumnezească și vă cere ca voi s'o urmați spre binele vostru, spre mântuirea voastră.

„Să iubești pe Dumnezeu și pe aproapele tău”, iată tot creștinismul! Iată mântuirea voastră!

N'o căutați în altă parte căci e zadarnic.

Căutați-o în viața voastră de a vă îndrepta.

Haideți! Să ne hotărâm cu toții aici în fața altarului care e scara ce ne urcă la cer, să ținem cu sfințenie porunca Mântuitorului! Să trăim porunca Mântuitorului!

S'o înfigem adânc, în inima noastră și acolo să-i facem sanctuar!

Să ducem porunca Mântuitorului în casele unde n'a pătruns încă lumina ei!

Numai așa vom putea să scăpăm de vâlvătaiele focului celui veșnic care ne paște la tot pasul!

Numai prin porunca aceasta mântuitoare vom putea să câștigăm viața de veci. Amin.

Ș T I R I

Sedințele Sfântului Sinod. Săptămâna trecută membrii Sfântului Sinod s'au întrunit în sesiunea ordinară de toamnă. S'au pus în discuție diverse probleme importante și la ordinea zilei. Așa, chestiunea misionarismului papal în țară; atitudinea Bisericii față cu eventualitatea modificării Constituției în partea ce privește Biserica, argumentul pentru pensionarea preoților, reclamată indeosebi în Basarabia, unde preoții bătrâni au fost mult influențați în limbă și comportare de stăpânirea rusă. Deasemenea s'a hotărât să se facă neîntârziat alegerea episcopului de Maramureș. Lucrările s'au încheiat vineri.

Societatea de lectură Ioan Popasu a studenților teologi dela Academia noastră și-a constituit, pe anul de gestiune 1937/38, următorul comitet: președinte Ilie Câmpianu a. IV, secretar Cor. Draghici a. IV, cassier Petru Boeriu a. III, bibliotecar Rus. Simeria a. III, bibl. II. Trif. Andrei a. II, censor I T. Panciovan a. II și censor II I. Iorga a. II.

Cerc preoțesc tractual. Preoții tractului protopopesc al Bisericii-albe au ținut în 9 l. c. un nou cerc în Moldova veche. S'au desbătut multe chestiuni de interes. După vacanța îndelungată, aceste întruniri sub prezidiul noului protopop Ioan Oravițan, sunt foarte bine venite. Dare de seamă amănunțită urmează în numărul viitor.

Damaschin Daicoviciu fost învățător confesional din Căvâran a trecut la vecinicie alaltăeri, Vineri. Răposatul a fost încă unul din garda veche, de elită, cu mult simț românesc. Astăzi îl deplâng cei trei fii ai săi rămași în viață, cărora Dumnezeu să le aline durerea, convinși că tatăl lor luptă bună a luptat, și plată i se cuvine în ceruri!

Distincție. Tânărul pr. Alexandru Nicolici din Tufări, în strânsă colaborare cu învățătorul Aurel Moaca, după multe străduințe, au terminat în fine noul local destinat școlii primare, care pe lângă tot confortul modern, mai are baie, atelier de lucru separat pentru băieți și separat pentru fete.

Onor. Minister al Instrucțiunii publice apreciind munca ce au depus-o acești harnici colaboratori, le-a conferit „Răsplata muncii cl. II pentru școală“!

Nr. 6407 E/1937.

Note oficiale.

Se atrage luarea aminte Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale asupra dispozițiilor concluzului congresual din anul 1879 cu privire la înființarea unui fond mitropolitan, conform cărui concluz la sărbătoarea „Arătării Domnului“ are să se poarte un tas separat în toate bisericile din mitropolie în folosul acestui fond.

Sumele adunate sunt a se trimite Oficiilor protopresbiterale pe lângă raport cel mult până la 1 Martie 1938, iar de acolo se vor înainta Consiliului nostru eparhial în legătură cu câte un tablou asupra sumelor întrate.

Oficiile parohiale din tractul Caransebeșului vor administra banii colectați cu acest tas direct Cassei noastre diecezane.

Caransebeș în 23 Noiembrie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Nr. 5613 Ec 1937.

Comunicare.

Preotul Dimitrie P. Micșunescu dela biserica Târca din București, călătorind prin țară a vizitat cu multă atenție mănăstirile basarabene și bucovinene.

Impresiile bazate pe studii, le-a scris într'un volum intitulat „vizitând mănăstiri basarabene și bucovinene“.

Cei cari doresc să aibe această carte se vor adresa numitului preot în București V, Șoseaua Vițan Nr. 122, prețul este Lei 50.

Caransebeș, în 18 Noiembrie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 1923/1937 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Maria Jurhescu n. Olariu dom. în Teregova contra urmăritului Iovan Olariu dom. în Teregova, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă: Licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881, asupra porț. din imobilul. Din c. f. Teregova la Nr. casei 172 pag. Nr. 334 1/5 parte din imobilul: Intravilan loc de casă de 150 stjp. în valoare de 200 Lei, 4/70 parte drept de moară din foaia Nr. 601 în valoare de 30 Lei, Nr. top. 651 Ratcoane de 275 stjp. în valoare de 20 Lei. Din c. f. Teregova la Nr. casei 519 pag. Nr. 979 1/5 parte din imobilul: Intravilan loc de casă de 136 stjp. în valoare de 150 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 1068 1/5 din imobilul: Nr. top. 538 Micota de 2 jug. 400 stjp. în valoare de 120 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 1096 1/5 parte din imobilul: Nr. top. 500 Micota de 850 stjp. în valoare de 80 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 1136 1/5 parte din imobilul: Nr. top. 485 Leu de 1 jug. 1072 stjp. în valoare de 100 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 1274 1/5 parte din imobilul: Nr. top. 512 Leu de 1 jug. 900 stjp. în valoare de 100 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 1674 1/5 parte din imobilul: fără Nr. top. Teregovița de 398 stjp. în valoare de 30 Lei. Din c. f. Teregova la pagina Nr. 5967 1/5 parte de imobilul: fără Nr. top. Leu de 6 jug. 1022 stjp. în valoare de 300 Lei, fără Nr. top. Leu de 366 stjp. în valoare de 30 Lei, fără Nr. top. Leu de 1067 stjp. în valoare de 80 Lei. Din c. f. Teregova la pag. 5764 1/5 parte din imobilul: fără Nr. top. Leu de 19 jug. 278 stjp. în valoare de 500 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 4895 1/5 parte din imobilul: Intravilan loc de casă de 75 stjp. în valoare de 100 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 2431 1/5 parte din imobile: Nr. top. 347 Breazova de 1 jug. 372 stjp. în valoare de 90 Lei. Nr. top. 417 Loz de 314 stjp. în valoare de 50 Lei. Din c. f. Teregova la pagina Nr. 5931 1/5 parte din imobilul: Nr. top. 342 Teregovița: grad. de 1 jug. în valoare de 80 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 5966 1/5 parte din imobilul: fără Nr. top. Chersobăț de 800 stjp. în valoare de 70 Lei. Din c. f. Teregova la pag. Nr. 5961 1/5 parte din imobilele: Nr. top. 510 Leu fân cl. II de 2 jug. 425 stjp. în valoare de 180 Lei. Nr. top. 511 Leu fân cl. II de 3 jug. 200 stjp. în valoare de 270 Lei, pentru încasarea creanței de 31.083 Lei capital interese de 10%, dela 3 Iulie 1926 spese de proces 14.747 Lei spese pentru cererea de licitație 750 Lei și acum fixat în suma de 757 Lei, precum și pen-

tru încasarea creanței de 2800 Lei a Anuței Berzescu declarată de aderentă.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de **4 luna Decembrie anul 1937 ora 14 în casa comunală a comunei Teregova.**

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar ori se predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 LX. din 1881 art. 21 XLI 1908).

Teregova la 10 luna Septembrie 1937.

Jud. s. s. **A. Gheorghiu** s. s. **I. Bica** dir. c. f.

Pentru conformitate: **I. Bica** dir. c. f.

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

No. 2014/1937 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Graniței din Caransebeș, contra urmăritului Alimpe, Stana Beșeriu Iancu, Nicolae și Cornelia Ghimboasă la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă:

Licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilelor proprietatea urmăriților înscrise în c. f. a comunei Teregova anume: din c. f. No. 370 întreagă parcela No. top. 616 „Criva” grădina 1 jug. 200 stp. în valoare de 5.000 Lei, întreaga parcelă No. top. 614 „Criva” grădina 600 stp. în valoare de 600 Lei. Intreaga parcelă No. top. 567 „Micota” fânaș 1386 stp. în valoare de 2000 Lei, întreaga parcelă No. top. 601 „Criva” arător 1 jug. 122 stp. în valoare de 5000 Lei, întreaga parcelă No. top. 604 „Criva” arător 1 jug. 193 stp. în valoare de 5000 Lei, întreaga parcelă No. top. 602 „Criva” arător 1452 stp. în valoare de 3000 Lei, din cf. No. 864 întreaga parcelă No. top. 565 „Micota” arător 1392 stp. în valoare de 8000 Lei, din cf. No. 1826 întreaga parcelă No. top. 566 „Micota” arător 1 jug. 200 stp. în valoare de 9000 Lei, întreaga parcelă No. top. 567 „Micota” livadă 714 stp. în valoare de 3000 Lei, din cf. No. 3819 întreaga parcelă No. top. 527 „Micota” arător 1 jug. 1400 stp. în valoare de 16.000 Lei, din cf. No. 2812 2/3 parte (B. 3 și 4) din parcela top. 605 „Criva” 1225 stp. arător în valoare de 6500 Lei, din cf. No. 5694, 11/16 parte (B. 2, 3) din parcela No. top. 309 „Poieni” 2 jug. 718 stp. livadă în valoare de 13.000 Lei, din cf. No. 1278, 11/16 parte (B. 4, 3) din 1278 „Intravilan” 136 stp. în valoare de 30.000 Lei, din cf. 2407, 1/4 parte (B. 5) din parcela No. top. 221 „Teregovita” 283 stp. în valoare de 1500 lei, din cf. No. 5695 1/4 parte (B. 2) din parcela No. top. 912 „Bradul Moșului” 2 jug. 927 stp. în valoare de 3000 lei. Pentru încasarea creanței de 96.000 lei capital, interese legale dela 30 August 1927, spese de

proces 2258 lei, spese pentru prima cerere de licitație 2260 lei, iar pentru cererea prezentă 1565 lei.

Prețul de strigare se stabilește la valorile susarătate care poate fi redus cu 25%.

Să menționează, că parcela No. top. 601, 602, 604 formează în natură un complex cu parcelele No. top. 567, 614, 616.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **4 luna Decembrie anul 1937, ora 10** în casa comunală a comunei Teregova.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de 75% din prețul strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar ori să predea aceluiași delegat chitanță de depozitare judecătorească prealabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 Legea LX din 1881, și art. 21 XLI 1908).

Teregova, la 16 Septembrie 1937.

ss. **A. Gheorghiu** judecător ss. **I. Bica** director c. f.

Pentru conformitate **Ioan Bica** director c. f.

Anunț.

Comuna bisericăscă ort. rom. Domașnea, județul Severin situată pe șoseaua națională Caransebeș-Orșova, cu târguri anuale și săptămânale, cât și cu piața frecventată în fiecare săptămână, dă în chirie „**casa cu etaj**” compusă din 7 camere cu sală mare, bucatărie, pivniță, cămară, magazie etc., cu aranjamentul complet pentru prăvălie și hotel pe timp de 3 ani, sau după înțelegere.

Chiria anuală dela 12.000 Lei în sus.

Închirierea se va face prin licitație publică la 5 Decembrie 1937, ora 3 p. m. în comună.

În numele consiliului parohial:

Simeon Răsvan

paroh și președinte.

Casa No. 1

din Strada Dâlmiei

cu 4 camere, 1 bucatărie, cameră de alimente, grajd și încă o locuință în curte se vinde din mână liberă.

Informațiuni la proprietar.

(3—3)